

PROTOKOL O JEDNÁNÍ
před soudem prvního stupně

Obvodní soud pro Prahu odd. 18 C
10

dne: 08. listopadu 2007

Věc:

žalobkyně : **České dráhy, a. s.**
žalovaný : **Jakub Turek**
o **zaplacení 5937,- Kč s přísl. - náhrada škody**

Přítomni od soudu:

Předseda senátu (samosoudce): **Mgr. Miroslava Sixtová**
Zapisovatel: **Eva Rosůlková**

K jednání se dostavili:

1. žalobkyně: **České dráhy, a. s., Nábř. L.Svobody 1222, 110 15 Praha 1**
4. zástupce žalobkyně : **Mgr. Markéta Cebrovská – is JUDr. Pavel Novák -
osobně – totožnost dle ČAK č. K 32949**
plná moc ze dne subst. 20. 1. 2007 č.l. spisu 8
3. žalovaný : **Jakub Turek, Sněženková 3395/2, 106 00 Praha 10**
osobně OP č. : 107897681
4. zástupce žalovaný : **JUDr. Hana Benešová – osobně – totožnost ověřena dle
průkazu ČAK č. 03097**
plná moc ze dne 24. 9. 2007 č.l. spisu 53
- 5.

Jednání zahájeno v **13:00** hodin.

K dotazu soudu účastníci uvádějí, že od minulého jednání nedošlo ve věci k žádným změnám.

Zástupci žalobkyně se poté krátkou cestou předává vyjádření žalovaného na č. l. 62 – 63 spisu.

Přistoupeno k výsledku svědkyně :

Michaela Kořínková – nar. 30. 3. 1978, r.č. 785330/2369, bytem Děčín I., ul. 28. října 1028/33, zaměst. u žalobkyně jako vlakvedoucí, totožnost dle OP č. JP 296581

která po zákonném poučení k věci uvádí :

Vím, co se před soudem projednává, pana žalovaného znám, o obsahu dnešní výpovědi se mnou nikdo nehovořil.

V předmětné době, kdy došlo k události, která je předmětem tohoto řízení, jsem byla průvodčí v rychlíku do Děčína. Došlo k tomu, že zavazadlový vůz byl toho dne již plný a tak se v něm již nedaly přepravovat kola. Tehdy jsem si všimla, že žalovaný ještě s nějakou ženou proto vzali 2 kola a naložili je do prvního vozu na jeho představek. Já jsem si toho všimla a řekla jsem jim, že to nejde, že se tam kola přepravovat nesmí. Pak jsme tam stáli zhruba půl hodiny a řešili situaci za přítomnosti výpravčího, policie a asi dvou revizorů. Zhruba po půl hodině jsme došli k závěru, že to již nemá cenu dále zdržovat vlak, nechali jsme kola tak, jak byly a odjeli ze stanice.

K dotazu soudu :

V okamžiku, kdy jsem žalovanému řekla, že přeprava kola není přípustná na představku vozu, tak ten odmítl dát kola pryč. V takovéto situaci se vše řeší tak, že se nabídne cestujícímu, aby využil nějakého jiného spoje. Jiným způsobem se to prostě řešit nedá. Domnívám se, že to tehdy žalovaný odmítl, už si to přesně nepamatuji, v opačném případě by určitě z vlaku vystoupil a jel jiným vlakem. Ještě si vzpomínám, že nás žalovaný fotografoval.

V interních předpisech nejsou žádné pokyny, co činit v situaci, která nastala, tj. nehovoří se zde nic o tom jak postupovat, zda zdržet vlak, zavolat policii a pod., jisté je, že v rychlíku se kola na představku, tj. tam, kde je umístil žalovaný, přepravovat nesmí. Já nevím, kdo tehdy volal policii, ale myslím, že to byl někdo z revizorů. Na jiných vlacích se kola takovýmto způsobem přepravovat mohou, ale nesmí se jednat o rychlík.

Dle mého názoru bylo namístež zpozdít vlak, neboť byly porušeny předpisy, a to bez ohledu na to, že jsme fakticky nic nevyřešili a kola byla přepravena až do cílové stanice tak, jak je tam dal žalovaný. Žalovaný si kola uzamkl a my jsme s nimi nemohli nic dělat.

Nikde není napsáno vysloveně to, že když tam dá někdo kola, tak vlak nesmí odjet. O tom by mohl rozhodnout pouze výpravčí.

Já jsem neměla jinou obdobnou zkušenost s přepravováním kol či s jednáním cestujícího tak, jak tomu bylo v případě žalovaného, většinou se vždy domluví. V tomto případě to ale nešlo.

To, že jsme volali policii bylo proto, že jsme chtěli, aby žalovaný odstranil kola z místa, kam je umístil. Policie pravděpodobně celou záležitost nijak nevyřešila, neboť se nic nestalo.

Byla jsem to já, kdo vyplňoval hlášenku o zpoždění vlaku. V případě, že jsou zde údaje z OP, tak mi žalovaný předložil občanský průkaz, pak buďto hlášenku podepsal či nikoliv, to už si nepamatuji. Nejsem si jistá, zda policie nepožádala žalovaného o občanský průkaz.

Já jsem poté žalovanému vystavila 2 jízdenky na přepravu kola v hodnotě 20,- Kč, což bylo mou povinností, když už se někdo přepravuje, jsem povinna pasažéra odbavit. Částka na zpoždění byla za zdržení vlaku a částka 6000,- Kč pak znamenala, myslím, za každou 1 minutu 200,- Kč.

Já si nemyslím, že by žalovaný měl nějakou jízdenku na přepravu kola, když nastupoval do vlaku, měl pouze jízdenku pro svou osobu, jinak bych mu jízdenku na přepravu kola nevystavovala.

Já mám zato, že bylo v daném případě namístě zpozdít vlak.

K dotazu zástupce žalobkyně :

Atmosféra nebyla příjemná, žalovaný si nás fotil, pak mluvil něco o tom, že to bude psát do novin.

Dle mého názoru policie měla být na naší straně, protože žalovaný porušil nějaký předpis ale spíš to vypadalo, že je na jeho straně.

Já jsem jízdenky na kola vystavila žalovanému proto, že kola zůstala ve voze a byla následně přepravována, to už jsem činila, když se vlak rozjel. Rychlík nakonec odjel proto, že už jsme si řekli, že 30 min. je dost velké zpoždění.

K dotazu zástupce žalovaného :

Pakliže je mi předkládáno znění přepravních podmínek z roku 2004, tak uvádím, že v článku č. 186 se dle mého názoru zakazuje přeprava kol v rychlících, byť to tam není výslovně uvedeno, vyplývá to ze znění tohoto článku.

Hlasitě diktováno bez námitek.

Svědce požaduje přiznat svědecké za dobu od 3,42 hod. do 8,10 hod., kdy měla vykonávat noční směnu a tuto vykonávat nemohla, neboť již dopoledne jela do Prahy k soudu.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

Svědce Michaela Kořínkové se přiznává svědecké za účast u dnešního jednání ve výši, která bude stanovena v písemném vyhotovení usnesení.

Dáno poučení o odvolání

K dotazu soudu pak svědkyně uvádí, že mzda, jak je uvedeno v potvrzení, nebude proplacena s tím, že jí bylo řečeno, že by si směnu musela nahradit. Potvrzení od zaměstnavatele o výši příjmu se zakládá do spisu.

K výpovědi svědkyně žalovaný uvádí, že jednak není pravdou, že by se na něj obrátila průvodčí jako první, ale že to byl naopak žalovaný, který ji kontaktoval s tím, že kola bude přepravovat na předstávku vlaku. Dále uvádí, že policie řešila situaci velice profesionálně, kdy atmosféra byla velice vyostřena a dokonce se ze strany některých zaměstnanců žalobkyně

ozývalo to, že žalovaného zbíjí a pod. Zaměstnanci žalobkyně požadovali, aby policie žalovaného vykázala z vlaku, což však odmítla učinit. Co se pak týká focení zaměstnanců žalobkyně a tvrzení, že žalovaný je novinář tak, k tomu došlo proto, že žalovaný již věděl, že se celá záležitost bude nějakým způsobem řešit a chtěl mít zachyceny osoby, které se toho zúčastnili, neboť nevěděl, zda budou k dispozici jejich jména. Teprve poté, když se zaměstnanci žalobkyně začali sápat na jeho fotoaparát, tak žalovaný uvedl, že toto se mu za celou dobu nestalo a že je novinář. Jednalo se tedy o přímý dotaz zaměstnanců žalobkyně, co bude s fotografiemi dělat.

K dotazu soudu účastníci uvádějí, že nemají žádné další důkazní návrhy ve věci.

Dáno poučení podle § 119a a 205a o.s.ř.

Po poučení účastníci uvádějí, že žádné důkazní návrhy ve věci již nemají.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

Dokazování se končí.

V závěrečném návrhu zástupce žalobkyně požaduje, aby soud žalobě vyhověl, neboť má zato, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že se žalovaný dopustil protiprávního jednání a porušil tak přepravní podmínky žalobkyně konkrétně ustanovení § 37 odst. 5 zákona o drahách, § 15 písm. r/ a s/ bod 1 vyhl. Min. dopravy o přepravním řádu pro veřejnou, drážní a silniční osobní přepravu a čl. 162 písm. p/ a q/ smluvních přepravních podmínek. Za toto porušení je pak žalobkyně oprávněna vyúčtovat si poplatek za zdržení vlaku, stejně jako náhradu za zpoždění vlaku, které představuje vzniklou škodu, která protiprávním jednáním žalovaného žalobkyni vznikla. Žalobkyně má zato, že byly splněny všechny předpoklady pro vznik škody, stejně jako příčinná souvislost mezi jednáním a následkem. Poukazuje přitom na to, že v daném případě vznikla situace, kdy bylo nutné řešit záležitost tak, jak to učinili zaměstnanci žalobkyně, neboť kolo bylo přepravováno tam, kde nemělo, byla ohrožena bezpečnost cestujících a v případě, že by např. došlo k požáru či pod., tak by byla zhoršena přístupnost do vozu právě z důvodu, že zde stála kola. Průvodčí pak byla oprávněna rozhodnout o tom kde či jakým způsobem budou kola přepravována. Tato mimořádná situace pak vedla ke zdržení vlaku, což dle názoru žalobkyně, zapříčinil žalovaný svým chováním a způsobil tak žalobkyni škodu tak, jak je uvedeno v žalobě. Proto by soud měl žalobě v plném rozsahu vyhovět, neboť je třeba pohlížet zejména na právní předpisy, které upravují přepravu kola a nikoliv na emoce, které celý spor ovládly.

Co se týká nákladů řízení, tak tyto bude žalobkyně účtovat v plné výši s tím, že jejich vyúčtování soudu předkládá v písemné podobě, která se zakládá do spisu.

Zástupce žalovaného naproti tomu požaduje zamítnutí žaloby s tím, že má zato, že doposud nebylo stále prokázáno jakého konkrétního protiprávního jednání se žalovaný dopustil. Poukazuje na to, že veškeré citované předpisy žalující strany upravují obecně nějaké přepravní podmínky, ale nikde zde není výslovně uvedeno, že by cestující nesměl přepravovat kolo tímto způsobem, či že by to bylo výslovně zakázáno. Zcela absurdní je pak tvrzení, že by žalovaný zapříčinil zpoždění vlaku, když toto zavinili zaměstnanci žalobkyně, tj. dopravce, kdy vlak nejdřív zdržel a následně, po uplynutí nějaké doby, ho přece jen vypravili a přeprava žalovaného i s koly tam, kde byly umístěny, se přece jen uskutečnila. Z uvedeného plyne, že

protiprávní jednání žalovaného nebylo prokázáno na nemohly tak být splněny zákonné podmínky pro vznik odpovědnosti za škodu.

Co se týká nákladů řízení požaduje zástupce žalovaného náklady právního zastoupení, režijní paušály s tím, že 19 % DPH neúčtuje.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

Jednání se za účelem vyhlášení rozsudku odročuje na

15. listopadu 2007 ve 12,50 hod. do č. dv. 1.324

což přítomní berou na vědomí s tím, že se vyhlášení zúčastnit nemusí.

Skončeno, podepsáno 14,20 hod.